

Dosarul nr. 3ra-309/22
2-20127608-01-3ra-05042022

Prima instanță: Judecătoria Soroca sediul central (jud. G. Tocaiciuc)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. D. Stănilă, A. Ciobanu, D. Corolevschi)

ÎNCHEIERE

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Viorel Cepraga
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a lui
Valeriu Grigoraș împotriva Consiliului orășenesc Florești cu privire la anularea
actelor administrative și obligarea emiterii actelor administrative favorabile
împotriva deciziei din 28 decembrie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care au
fost respinse apelurile declarate de Viorel Cepraga și Consiliul orășenesc Florești
împotriva hotărârii din 2 aprilie 2021 a Judecătoriei Soroca

constată:

La 14 octombrie 2020, Valeriu Grigoraș a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Consiliului orășenesc Florești cu privire la anularea actelor administrative
și obligarea emiterii actelor administrative favorabile.

În motivarea acțiunii a invocat că a fost desemnat câștigătorul licitației
organizate de executorul judecătoresc Marcel Mușet și a cumpărat, inter alia, și
construcția cu numărul cadastral XXXXX, cu suprafața de 51,5 m², amplasată în or.
XXXXX str. XXXXX nr. X.

A menționat că procesul-verbal al licitației a fost confirmat de Judecătoria
Bălți sediul Sîngerei, prin încheierea nr. 25-24/20 din 4 februarie 2020, irevocabilă
la 4 mai 2020.

Potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile, construcția nominalizată este
amplasată pe terenul cu numărul cadastral XXXXX, cu suprafața de 0,0045 ha,
acesta fiind transmis în locațiune în baza contractului de locațiune nr. 7444 din
27 iulie 2009, termenul contractului fiind specificat pentru aceeași dată.

A evidențiat reclamantul că, în temeiul art. 4 alin. (2) din Legea privind
administrarea și deetatizarea proprietății publice nr. 121 din 4 mai 2007, dispune de
dreptul exclusiv de a privatiza terenul aferent construcției ce-i aparține cu drept de

proprietate, fiind și beneficiarul folosinței și posesiei asupra acestui teren, drept pe care fostul proprietar al imobilului, l-a pierdut odată cu înstrăinarea construcției amplasate pe terenul respectiv.

Astfel, s-a adresat în adresa pârâtului cu cereri privind transmiterea terenului cu numărul cadastral XXXXX, cu suprafața de 0,0045 ha, amplasat în or. XXXXX str. XXXXX nr. X, în locațiune cu posibilitatea privatizării ulterioare a terenului, iar în cazul în care contractul actual de locațiune/arendă, nu a expirat/încetat, a solicitat inițierea procedurii de rezoluțiune a acestuia în contextul caracterului prioritar al dreptului său la folosirea terenului aferent construcției ce-i aparține cu drept de proprietate privată, și în caz de imposibilitate, substituirea lui în contractul de locațiune/arendă în calitate de locatar/arendaș, inițierea procedurii de privatizare de către dânsul a terenului vizat, precum și abținerea de la emiterea vreunor acte administrative și/sau de dispoziție în privința terenului nominalizat până la finalizarea procedurii de privatizare a acestuia de către el, anexând actele confirmative.

La 10 august 2020, a aflat că prin deciziile pârâtului nr. 06/11 și nr. 06/12 din 30 iulie 2020 solicitările sale au fost respinse, decizii pe care le-a apreciat ca fiind ilegale în contextul dispozițiilor legale indicate infra, deoarece acestea îi afectează drepturile, inclusiv dreptul de proprietate și „speranța legitimă” de a obține arenda asupra terenului aferent construcției ce-i aparține.

Nefiind de acord cu deciziile nominalizate, la 26 august 2020, le-a contestat cu cereri prealabile, însă până în prezent nu a obținut vreun răspuns la acestea, deși termenul de examinare, instituit de art. 167 alin. (3) CPC, a expirat.

Având în vedere prevederile art. 509 alin. (1)-(4) Cod civil, art. 4 alin. (2), (4), (5), 22 lit. f), 9 alin. (1) și (2) din Legea privind administrarea și deetatizarea proprietății publice, a afirmat că este unicul îndreptățit să dobândească în proprietate terenul aferent construcției ce-i aparține cu drept de proprietate privată, motiv pentru care respingerea solicitărilor sale legale de către pârât sunt ilicite.

A reiterat că dreptul său de a dobândi în proprietate terenul aferent construcției ce-i aparține este prevăzut de lege și chiar existența contractului dearendă nu constituie un impediment în realizarea acestui drept în condițiile în care Codul civil reglementează expres o astfel de situație.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 509 alin. (1)-(4) Cod civil, art. 4 alin. (2), (4), (5), 22 lit. f), 9 alin. (1) și (2) din Legea privind administrarea și deetatizarea proprietății publice.

A solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, anularea deciziei Consiliului orășenesc Florești din 30 iulie 2020 nr. 06/11 cu privire la examinarea cererii nr. 289 din 20 mai 2020 și a deciziei Consiliului orășenesc Florești nr. 06/12 cu privire la examinarea cererii nr. 309 din 26 mai 2020, cu obligarea pârâtului de a emite actele administrative favorabile prin care să admită cererile lui din 20 mai 2020 și din 26 mai 2020, precum și compensarea din contul pârâtului a tuturor cheltuielilor de judecată suportate în procesul dat.

Prin încheierea din 7 decembrie 2020 a Judecătoriei Soroca sediul central, a fost atras în proces în calitate de persoană terță Viorel Cepraga, administrator al ÎI „Cepraga Viorel”.

Prin încheierea din 2 aprilie 2021 a Judecătoriei Soroca sediul central, a fost respinsă cererea înaintată de Andrei Stîrcu privind atragerea sa în proces în calitate de persoană terță.

Prin hotărârea din 2 aprilie 2021 a Judecătoriei Soroca sediul central, a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de Valeriu Grigoraș.

A fost anulată decizia Consiliului orășenesc Florești nr. 06/11 din 30 iulie 2020 cu privire la examinarea cererii nr. 309 din 26 mai 2020.

A fost anulată decizia Consiliului orășenesc Florești nr. 06/12 din 30 iulie 2020 cu privire la examinarea cererii nr. 289 din 20 mai 2020.

A fost obligat Consiliul orășenesc Florești să emită actele administrative favorabile prin care să admită cererile lui Valeriu Grigoraș din 20 mai 2020 și din 26 mai 2020.

Au fost încasate de la Consiliul orășenesc Florești în beneficiul lui Valeriu Grigoraș cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10 000 de lei.

La 19 aprilie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ, prin intermediul oficiului poștal, Viorel Cepraga a depus apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 24 mai 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ, prin intermediul oficiului poștal, a fost prezentată motivarea apelului.

La 28 aprilie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ, prin intermediul oficiului poștal, Consiliul orășenesc Florești a depus apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 21 mai 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ, prin intermediul oficiului poștal, a fost prezentată motivarea apelului.

Prin decizia din 28 decembrie 2021 a Curții de Apel Bălți, au fost respinse apelurile declarate de Viorel Cepraga și Consiliul orășenesc Florești împotriva hotărârii din 2 aprilie 2021 a Judecătoriei Soroca.

În consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit că Valeriu Grigoraș este proprietarul bunului imobil construcție cu numărul cadastral XXXXX, cu suprafața de 51,5 m², amplasată în or. XXXXX str. XXXXX nr. X, în baza procesului-verbal al licitației din 20 ianuarie 2020. Construcția nominalizată este amplasată pe terenul cu numărul cadastral XXXXX, cu suprafața de 0,0045 ha, ce aparține cu drept de proprietate administrației publice locale, terenul dat fiind transmis în locațiune ÎI „Cepraga Viorel” în baza contractului de locațiune nr. 7444 din 27 iulie 2009.

Cu referire la prevederile art. 4 alin. (2), (4), (5), 22 lit. f), 9 alin. (1) și (2) din Legea privind administrarea și deetatizarea proprietății publice, prima instanță și instanța de apel au apreciat dreptul reclamantului/intimat Valeriu Grigoraș în calitate de proprietar al construcției cu numărul cadastral XXXXX la procurarea terenului cu numărul cadastral XXXXX aferent acestei construcții.

Totodată, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că nu există temeiuri legale care ar justifica refuzul în admiterea cererilor din 20 mai 2020 și din 26 mai 2020 depuse de Valeriu Grigoraș, de către Consiliul orășenesc Florești.

Prin urmare, având în vedere că reclamantul/intimat deține în proprietate privată bunul imobil construcție cu numărul cadastral XXXXX, cu suprafața de 51,5 m², amplasată în or. XXXXX str. XXXXX nr. X, situată pe terenul cu numărul cadastral XXXXX ce aparține cu drept de proprietate administrației publice locale, odată ce Valeriu Grigoraș a solicitat să-i fie vândut acest teren, iar legiuitorul a prevăzut această posibilitate, în condițiile în care această solicitare a fost respinsă, însă de către autoritate nu a fost demonstrată imposibilitatea satisfacerii cerințelor proprietarului construcției, instanțele de judecată au conchis cu certitudine asupra temeiniciei acțiunii și admiterii cererii de chemare în judecată înaintată de Valeriu Grigoraș.

La fel, prima instanță și instanța de apel au reținut că potrivit deciziei nr. 2/30.03.2012 a Uniunii Avocaților a Republicii Moldova, cuantumul minim al onorariilor avocatului pentru întocmirea acțiunii este de 1 500 de lei, iar tariful minim fix pentru studierea materialelor dosarului este de 750 de lei.

Așadar, au fost acordate cheltuieli de 3 000 de lei care acoperă atât întocmirea acțiunii, cât și cheltuielile pentru studierea materialelor.

Totodată, onorariul recomandabil per oră lucrată conform deciziei nr. 2/30.03.2012 a Uniunii Avocaților a Republicii Moldova este între 50-150 de euro/oră, echivalent la 4 martie 2021 conform BNM între 1 059,50 – 3 178,50,50 de lei.

Respectiv, cheltuielile suportate pentru asistență juridică în cuantum de 10 000 de lei achitate avocatului Andrian Condurari se încadrează în limita onorariilor recomandate de Uniunea Avocaților a Republicii Moldova.

La 25 ianuarie 2022, Viorel Cepraga a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 28 decembrie 2021 a Curții de Apel Bălți, iar la 1 aprilie 2022, prin intermediul oficiului poștal, a fost prezentată motivarea recursului, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de respingere integrală a cererii de chemare în judecată ca nefondată.

În susținerea recursului a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces – în speță în lipsa lui Andrei Stîrcu, care a fost refuzat de către instanță în a fi atras în proces, or deși această persoană a cerut a fi atrasă în proces în calitate de terț, prima instanță, fără a emite o încheiere separată în acest sens și fără acordarea termenului de contestare, a purces la examinarea în continuare a fondului, ceea ce este contrar art. 205 alin. (2) Cod administrativ.

Ținând cont de faptul că instanțelor li s-a pus la dispoziție planul geometric a sectorului de teren cu numărul cadastral XXXXX, amplasat în or. FloXXXXrești str. XXXXX nr. X, urmau să determine cine este proprietarul bunului imobil din str. XXXXX nr. X, mai ales că însuși planul geometric atestă în partea de jos la semne convenționale că numărul poștal al clădirii la numărul cadastral - 0154 este - X și

totodată la faptul că însuși planul geometric este eliberat pentru adresa bunului imobil nr. X din str. XXXXX, fără o careva bară, în varianta imprimată fiind o bară/l înscrisă cu pixul, urmând ca în scopul realizării sarcinii art. 219 Cod administrativ, să determine cercul terților de la bunul imobil sub nr. X, care nu este altul decât Andrei Stîrcu și să-l atragă în proces ca terț conform art. 205 Cod administrativ.

Așadar, refuzul primei instanțe de atragere ca terț în proces a lui Andrei Stîrcu, l-a remarcat în contextul atacării hotărârii, însă instanța de apel nu a făcut nicio referire în conținutul deciziei sale, lăsând fără examinare argumentul dat.

A menționat că analizând extrasul din Registrul bunurilor imobile, prezentat la materialele cauzei din 24 iunie 2020, la această dată Valeriu Grigoraș nu avea un drept de proprietate înregistrat în Registrul bunurilor imobile, acesta luând naștere începând cu 22 mai 2020, astfel că cererea din 20 mai 2020 către autoritatea publică locală a fost și este una prematură, împrejurare la care nu a atras atenția nici prima instanță, nici instanța de apel. Iar cererea din 26 mai 2020, sub nr. 308, este suplimentară de completare a cerințelor și nu este una nouă.

A mai notat recurentul că, analizând data depunerii cererii prealabile după cum însuși afirmă intimatul Valeriu Grigoraș, ultimul a aflat despre emiterea deciziilor nr. 06/11 și nr. 06/12 din 30 iulie 2020, la data de 10 august 2020 și a depus cerere preliminară la data de 26 august 2020, care urma prin prisma prevederilor art. 167 alin. (3) Cod administrativ, să fie soluționată în termen de 15 zile calendaristice cu începere din data de 27 august 2020, ultima dată fiind 10 septembrie 2020 (zi de joi).

Prin urmare, cu începere din această dată - 10 septembrie 2020, Valeriu Grigoraș urma să realizeze dreptul de a depune acțiune în termen de 30 de zile în instanța de contencios administrativ, termenul urmând a curge din data de 11 septembrie 2020, iar ultima zi fiind data de 10 octombrie 2020 (zi de sâmbătă).

Având în vedere că data de 10 octombrie 2020 a fost zi de sâmbătă, ultima zi de depunere a cererii de chemare în judecată se constată a fi data de 12 octombrie 2020 (zi de luni).

A evidențiat că în speță însă cererea a fost depusă la data de 14 octombrie 2020, sub nr. 9885, adică la expirarea a încă două zile de la termenul de depunere, împrejurări care nu au fost supuse verificării de către instanța de fond și nici cea de apel.

Dat fiind faptul legăturii strânse a art. 140 Cod administrativ, cu aspectul procedural al termenului de depunere a acțiunii în justiție, în vederea cimentării principiului lucrului decis al actului administrativ individual și al securității juridice, a subliniat că tardivitatea a survenit anterior datei de 12 octombrie 2020, ca termen cu exercitare a căii prealabile, care în speță era unul de prisos, întrucât atât instanța de fond, cât și cea de apel nu au ținut cont de faptul că speței puse spre examinare este un act administrativ individual în sens de obligare, emis de un consiliu local.

A accentuat că art. 163 Cod administrativ, în special lit. a), atestă că nu se efectuează procedura de examinare a cererii prealabile dacă actul administrativ este emis de un consiliu local, în speță – Consiliul orașenesc Florești, iar necunoașterea acestor prevederi legale și apelarea la o cale prealabilă care nu era necesară, a atras

în mod inerent pierderea termenului de 30 de zile de la data notificării actului administrativ individual, care cum atestă însuși Valeriu Grigoraș a avut loc la 10 august 2020 și pentru care ultimul nu s-a adresat direct în judecată, ci a purces la o cale de prisos – calea prealabilă.

Astfel, fiind în cunoștință de cauză la data de 10 august 2020 cu conținutul actelor administrative individuale nr. 06/11 și nr. 06/12 din 30 iulie 2020, Valeriu Grigoraș urma să depună acțiune direct în instanța de judecată cu începere din data de 11 august 2020 în interiorul termenului de 30 de zile, ultima zi fiind data de 9 septembrie 2020 (zi de miercuri). Aspect care din oficiu, contrar art. 207 alin. (2) lit. d) Cod administrativ, nu a fost cercetat de către instanțele de judecată ierarhic inferioare.

Totodată, instanțele de judecată emițând o hotărâre de admitere integrală a acțiunii și obligare a emiterii actului administrativ individual favorabil, în special de a obliga Consiliul orașenesc Florești să admită cererile lui Valeriu Grigoraș din 20 mai 2020, când ultimul încă nu era proprietar și din 26 mai 2020, nu s-au pronunțat ce ar urma să facă Consiliul local – să transmită în locațiune către Valeriu Grigoraș acest sector de teren cu posibilitatea privatizării, să inițieze o procedură de rezoluțiune a contractului nr. 7444 sau conform cererii suplimentare să-l substituie cu Valeriu Grigoraș în contractul de locațiune și să se abțină Consiliul local de la emiterea a careva acte administrative de dispoziție până Valeriu Grigoraș nu va finaliza procedura de privatizare sau, în fine, potrivit cererii nr. 309 din 26 mai 2020, să dispună vânzarea a acestui sector de teren, or Valeriu Grigoraș în cadrul ședințelor de judecată și în fond și în apel nu a concretizat ce dorește la concret din cele înscrise în cererile depuse și neadmise de Consiliul orașenesc Florești.

La fel, a precizat că, expunând prevederile Legii nr. 121 din 4 mai 2007 privind administrarea și deetizarea proprietății publice, în special art. 4, 9, 22, instanțele de judecată au făcut referire la aspecte generale ale art. 4 alin. (2), remarcând la general și prevederile doar ale art. 9 alin. (2), cu reflectarea prevederilor art. 22 alin. (1) lit. f) și anume că obiect al privatizării pot fi următoarele bunuri proprietate publică – terenurile aferente bunurilor care se privatizează sau bunurilor private, inclusiv terenurile pentru construcții, cu excepția celor nominalizate la art. 53 alin. (5) din lege.

A menționat că în dispoziția art. 22 alin. (1) lit. f) din legea menționată este prescris că aceste bunuri pot fi supuse privatizării și nicidecum că urmează a fi supuse privatizării, ceea ce denotă criteriul discreționar al autorității publice în a supune sau nu unul sau altul dintre bunuri către privatizare.

Reieșind din prevederile art. 9 alin. (3) din legea menționată, a specificat că bunul în cauză nu a fost scos la vânzare, rămânând în continuare în domeniul administrării administrației publice locale, deoarece nu este o decizie în sensul de supunere vânzării – privatizării altfel spus, ceea ce denotă că prima instanță nu a ținut cont de aceste prevederi legale și nu le-a aplicat.

Totodată, a accentuat că însuși extrasul din Registrul bunurilor imobile din 24 iunie 2020 atestă că modul de folosință, adică destinația este pentru construcții și nu este catalogat ca aferent, respectiv nu are o schimbare a destinației astfel ca să fie

supus privatizării ca teren aferent prin prisma art. 53 din Legea nr. 121 din 4 mai 2007 și a Regulamentului cu privire la vânzarea-cumpărarea și locațiunea/arenda terenurilor aferente, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1428 din 16 decembrie 2008, iar terenurile destinate construcțiilor sunt specificate la art. 46 Cod funciar, a căror prevederi nu-și au reflectare în actele judecătorești contestate, ceea ce denotă o inaplicare a acestor norme. Nefiind aplicate nici prevederile pct. 13 și 16 din Hotărârea Guvernului nr. 1428/16.12.2008.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 28 decembrie 2021, în ședință publică.

Din materialele dosarului rezultă că la 25 ianuarie 2022, Viorel Cepraga a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 28 decembrie 2021 a Curții de Apel Bălți (f. d. 169).

Tot actele cauzei atestă că decizia motivată din 28 decembrie 2021 a Curții de Apel Bălți a fost notificată reprezentantului recurentului Viorel Cepraga, avocatului Lilia Prodan, prin intermediul oficiului poștal, la 9 martie 2022, iar recurentului Viorel Cepraga, prin intermediul oficiului poștal, la 22 martie 2022, fapt ce se confirmă prin avizele de recepție anexate la materialele dosarului (f. d. 173, 175).

Se mai constată că la 1 aprilie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Viorel Cepraga a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 28 decembrie 2021 a Curții de Apel Bălți (f. d. 176-180, 190).

Astfel, recursul depus de Viorel Cepraga împotriva deciziei din 28 decembrie 2021 a Curții de Apel Bălți este în termen.

La 7 aprilie 2022, în adresa lui Valeriu Grigoraș și Consiliului orașenesc Florești a fost expediată copia recursului depus de Viorel Cepraga, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 193), fiind recepționată de către destinatari la 14 aprilie 2022, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 194-195).

Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, Valeriu Grigoraș și Consiliului orașenesc Florești nu și-au valorificat acest drept procedural și nu au depus referințe.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Viorel Cepraga, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) Cod administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o

anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Viorel Cepraga.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Viorel Cepraga se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu